

Avui estem aquí concentrades, per alçar les nostres veus **contra les violències sexuals, que també són violències masclistes.**

El cas de la manada ha generat mobilitzacions massives arreu de l'estat i ha posat al centre del debat la gravetat i quotidianitat de les violències sexuals així com la solidaritat amb l'afectada. Aquest cas ha permès assenyalar a tots els responsables: els violadors, la societat per banalitzar i legitimar les violències masclistes, els mitjans de comunicació pel tipus de difusió que en fan, el sistema legal per la deficiència de les seves eines i per la seva empremta patriarcal a la hora d'impartir justícia.

La imposició d'actes sexuals mitjançant violència o aprofitant l'estat d'inconsciència d'una dona no és menys greu! No s'està posant al centre de les infraccions legals el consentiment ni el respecte als drets de les dones. Cal deixar enrere el "no és no" i avançar cap al "cal un sí" i cap a la cultura del desig i de la reciprocitat sexo afectiva.

El cas de la manada ha posat al centre del debat el dret a una justícia justa i imparcial, compromesa amb els valor d'igualtat en la diversitat, sense estereotips de gènere que porten a no creure les denunciants i a veure consentiment en situacions d'intimidació inqüestionables. El sistema judicial també ha de tenir en compte quan ens trobem davant de patrons de violència reiterats. La sentència de la manada revictimitza a la jove agredida i constitueix en sí mateix violència institucional.

Aquest mateix masclisme estructural és el que ha portat a que a la comissió d'estudi de reforma del codi penal no hi hagin dones, una altra mostra de les resistències estructurals a incorporar la perspectiva de gènere.

Estem d'acord, i ens posicionarem sobre la reforma del codi penal que es faci si no atén les necessitats de les dones, però aquesta només és una part de la solució. El problema va més enllà i no podem permetre que una mesura parcial eclipsi el deure de l'estat de garantir-nos una vida lliure de violències. L'estat està obligat a investigar, sancionar, reparar i fer complir la garantia de no repetició.

La situació és greu, tenim uns índexs de femicidis, d'agressions, de violències als espais de treball i als espais públics alarmants. El jovent està patint i reproduint moltes violències, algunes d'elles mitjançant les noves tecnologies.

No estem conformes amb un pacte d'estat que no recull totes les demandes de les dones i que en gran part es limita a reiterar el compromís de dur a terme les mesures contingudes a la llei integral estatal del 2004. El pacte no va voler canviar aquesta llei per tal que les violències sexuals i altres tipologies de violències fossin directament considerades violències masclistes. Així mateix, no ha contemplat un procés real de col·laboració amb les entitats feministes que duen tants anys reclamant aquestes mesures.

Es van omplir la boca dient que el pacte tenia 1000 milions de pressupost, això de fet ja era una misèria, perquè repartit entre 5 anys i totes les administracions ja suposava un increment irrisori, però ara a més veiem que ni tan sols això s'acompleix, perquè en els pressupostos d'aquest 2018 no arriba ni al mínim dels 200 milions assignats per any.

Cal exigir voluntat política en el que és una qüestió d'estat que hauria de ser una prioritat en totes les polítiques públiques. La manca de pressupost per dur a terme aquestes mesures evidencia una insultant manca de compromís de l'estat per posar fi a les violències.

Així mateix tampoc el govern català està afrontant la situació com es mereix, i demanem que a banda de les avaluacions es passi a efectuar una estratègia ferma i decidida contra les violències sexuals i per l'abordatge de totes les violències masclistes.

Per la nostra banda, hem d'ampliar les nostres xarxes de solidaritat, fer arribar les nostres reivindicacions arreu i avançar amb pas decidit.

Des d'aquí volem expressar la nostra sororitat amb totes les que han patit o segueixen patint violències masclistes. Cridem a l'auto organització i a la autodefensa feminista per respondre enfront de les violències que atempten contra la nostra llibertat i contra la nostra vida.

**AUTODEFENSA FEMINISTA!!
CAL UN SI
QUESTIÓ D'ESTAT
VIOLENCIES SEXUALS SÓN MASCLISME**

CONVOCA:.

Ca la Dona. Ripoll 25. 08002 Barcelona

<http://novembrefeminista.wordpress.com/>